

Keski viikko 16. marraskuuta 2011

22. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta edelleen valvomaan tilannetta Haitissa, Madagaskarissa ja Etelä-Sudanissa sekä toteuttamaan tarkkailuoperaation, jossa valvotaan Afrikan sarven nälänhädästä kärsiville väestönsille annetun humanitaarisen avun tehokkuutta ja riittävyyttä; kiinnittää huomiota tarpeeseen tehdä tiivistä yhteistyötä Haitin uusien viranomaisten kanssa sekä avustaa heitä toimielinjärjestelyissä täysin toimivaan demokratiaan siirtymisessä ja koko jälleenrakennusprosessin ajan;

23. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta edelleen järjestämään omia vaalitarkkailumatkojaan samoin perustein kuin onnistunut matka Burundiin, sillä ne ovat osoitus edustajakokouksen kahtalaisesta legitimiudesta, sekä varmistamaan vaalitarkkailumatkojen riippumattomuuden ja tiiviin koordinoinnin muiden alueellisten vaalitarkkailuelinten kanssa;

24. on tyytyväinen siihen, että vuonna 2010 järjestettiin vielä yksi Cotonoun sopimuksen ja yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työjärjestyksen mukainen alueiden kokous; katsoo, että näissä kokouksissa voidaan aidosti keskustella alueellisista kysymyksistä, kuten selkkausten ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta, alueellisesta yhteenkuuluvuudesta sekä talouskumppanuussopimuksista käytävistä neuvotteluista; onnittelee järjestäjiä erittäin onnistuneesta Seychellien kokouksesta;

25. suhtautuu myönteisesti työtapoja käsittelevän työryhmän perustamiseen ja pyytää yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokuntaa toteuttamaan sen suositukset, jotta voidaan parantaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen tehokkuutta ja poliittista vaikutusvaltaa sekä Cotonoun sopimuksen täytäntöönpanossa että kansainvälisissä yhteyksissä;

26. korostaa yhteisten parlamentaaristen edustajakokousten aikana järjestettyjen kenttävierailujen merkitystä, sillä ne täydentävät täysistuntokeskusteluja; pahoittelee, että Kinshasassa järjestetyt vierailut eivät olleet merkityksellisiä;

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman EU:n neuvostolle, komissiolle, AKT-neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokunnalle sekä Espanjan ja Kongon demokraattisen tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Durbanin ilmastokokous

P7_TA(2011)0504

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. marraskuuta 2011 Durbanin ilmastomuutoskonferenssista (COP17)

(2013/C 153 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (ilmastonmuutossopimus) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Balilla vuonna 2007 järjestetyn Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutoskonferenssin tulokset ja Balin toimintasuunnitelman (päättö 1/COP13),
- ottaa huomioon ilmastomuutossopimuksen osapuolten 15. konferenssin (COP 15) ja osapuolten Kööpenhaminassa Tanskassa 7.–18. joulukuuta 2009 pidetyn viidennen konferenssin, joka toimi Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP5) kokouksena, sekä Kööpenhaminan sitoumuksen,
- ottaa huomioon ilmastomuutossopimuksen osapuolten 16. konferenssin (COP16) ja osapuolten Cancúnissa Meksikossa 29. marraskuuta–10. joulukuuta 2010 pidetyn kuudennen konferenssin, joka toimi Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP6) kokouksena, sekä Cancúnin sopimukset,

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

- ottaa huomioon ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolten tulevan 17. kokouksen (COP17) ja Durbanissa Etelä-Afrikassa 28. marraskuuta– 9. joulukuuta 2011 pidettävän osapuolten seitsemännen konferenssin, joka toimii Kioton pöytäkirjan osapuolten (COP/MOP7) kokouksena,
- ottaa huomioon joulukuussa 2008 hyväksytyn EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
- ottaa huomioon direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta ilmailutoiminnan sisällyttämiseksi yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään 19. marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/101/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssissa ⁽²⁾, 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen (COP15) tuloksista ⁽³⁾ ja 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Cancúnin ilmastomuutoskonferenssista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman "2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmukaista ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia" ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan "Ilmastomuutokseen sopeutuminen: Kohti eurooppalaista toimintakehystä" (KOM(2009)0147) ja siitä 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾ sekä hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin 9. toukokuuta 2011 julkistaman erityiskertomuksen uusiutuvista energialähteistä ja ilmastomuutoksen hillitsemisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman metsien suojelua ja metsätietoa EU:ssa sekä metsien valmistamista ilmastomuutokseen koskevasta komission vihreästä kirjasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät Cancúnin konferenssin jatkokotimista sekä 17. toukokuuta 2011 annetut Ecofin-neuvoston päätelmät ilmastomuutoksesta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten kymmenennessä konferenssissa (COP10) tehdyt päätökset ja erityisesti COP10:n vuonna 2010 tekemän päätöksen ilmastomuokkauksesta (geoengineering),
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission 20. joulukuuta 2005 antaman yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta "Eurooppalainen konsensus" ja erityisesti sen 22, 38, 75, 76 ja 105 kohdan ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneen ympäristövaliokunnan 29. kesäkuuta 2011 julkaiseman mietinnön niiden tukien vaikutuksista, joita Yhdistynyt kuningaskunta antaa ulkomaille ympäristön suojelua sekä ilmastomuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista varten,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, jossa vahvistetaan vuosituhatteen kehitystavoitteet kansainvälisen yhteisön yhteisesti sopimiksi tavoitteiksi köyhyyden poistamiseksi,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2009 annetut neuvoston päätelmät ympäristönäkökohtien huomioon ottamisesta kehitysyhteistyössä,

⁽¹⁾ EUVL L 8, 13.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 25.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0442.

⁽⁵⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 44.

⁽⁶⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 115.

⁽⁷⁾ <http://srren.ipcc-wg3.de/report>.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0226.

⁽⁹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

Keski viikko 16. marraskuuta 2011

- ottaa huomioon 25.-29. toukokuuta 2009 annetun Nairobien julistuksen Afrikan toimista ilmastonmuutoksen torjumiseksi,
 - ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 neuvostolle esitetyn kysymyksen Durbanin ilmastonmuutoskonferenssista (COP17) (O-000216/2011 - B7-0639/2011) ja 27. syyskuuta 2011 komissiolle esitetyn kysymyksen Durbanin ilmastonmuutoskonferenssista (COP17) (O-000217/2011 - B7-0640/2011),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa tieteellisen todistusaineiston osoittavan hyvin selvästi ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten olevan tosiasioita, mikä tekee kansainvälisistä toimista välttämättömiä, jotta voidaan selviytyä yhdestä 21. vuosisadan ja sen jälkeisen ajan suurimmista haasteista;
- B. katsoo, että yleisenä tavoitteena on edelleen pidettävä kansainvälistä oikeudellisesti sitovaa ja "yhteisen mutta eriytetyn vastuun" periaatteen mukaista sopimusta ja että siten tunnustetaan teollisuusmaiden pääasiallinen vastuu ja se, että kehitysmaiden panoksen on oltava asianmukainen;
- C. toteaa, että nykyiset Kööpenhaminan sopimukseen sisältyvät ja Cancúnin sopimuksiin kirjatut sitoumukset ja lupaukset eivät ole riittäviä sen yleistavoitteen saavuttamiseksi, että maapallon keskimääräinen vuosittainen pintalämpötilan kokonaisuus saa olla enintään kaksi celsiusastetta ("kahden celsiusasteen tavoite");
- D. ottaa huomioon kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevan komission etenemissuunnitelman ja siinä asetetut pitkän aikavälin tavoitteet, että EU pyrkii vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä ilmastonmuutoksen pitämiseksi alle kahdessa celsiusasteessa ja että 80 prosenttia tästä vähennyksestä on saavutettava EU:n alueella;
- E. toteaa olevan tärkeää hyödyntää Cancúnin COP16-konferenssissa palautettua luottamusta ja avoimuutta, jotta voidaan säilyttää tarvittava poliittisesti suotuisa ilmapiiri kattavan ja konkreettiset tavoitteet ja poliittiset toimet määrittelevän kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi;
- F. ottaa huomioon, että Cancúnin sopimuksissa kehoitetaan teollisuusmaita asettamaan aiempaa kunnianhimoisempia päästövähennystavoitteita, jotta ne voivat vähentää kasvihuonekaasupäästöjensä kokonaismäärän tasolle, joka vastaa hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin tavoitetta eli päästöjen vähentämistä 25–40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä;
- G. toteaa, että jotta kahden celsiusasteen tavoite voidaan saavuttaa edes 50 prosentin todennäköisyydellä, teollisuusmaiden on vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään niin, että saavutetaan hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin neljännessä arviointikertomuksessa (AR4) vuodelle 2020 asetetun tavoitevälin – 25–40 prosenttia vuoden 1990 tasosta – yläpää eli lähemmäs 40 prosentin vähennys;
- H. katsoo, että on otettava huomioon viime vuosikymmeninä tapahtuneet merkittävät maailmanlaajuiset geopoliittiset muutokset, joiden myötä eräistä kehitysmaista on tullut huomattavia taloudellisia ja poliittisia toimijoita ja jotka ovat luoneet uuden voima- ja valtasapainon sekä tuoneet mukanaan uusia tehtäviä ja vastuualueita;
- I. toteaa, että Euroopan maiden on tehtävä ratkaisevia valintoja säilyttääkseen vaurautensa ja turvallisuutensa myös tulevaisuudessa, ja katsoo, että kansallisten ja EU:n ilmastotavoitteiden mukaisten päästövähennystavoitteiden asettamiseen voidaan yhdistää talouden tervehdyttäminen ja vihreiden työpaikkojen ja innovoinnin edistäminen;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

- J. ottaa huomioon, että eräiden arvioiden mukaan 70 prosenttia maailman köyhistä on naisia ja että naiset tekevät kaksi kolmasosaa maailman kaikista työtunneista mutta omistavat alle prosentin maailman varallisuudesta, minkä vuoksi he sopeutuvat miehiä huonommin ilmastonmuutokseen ja ovat haavoittuvampia sille;
- K. ottaa huomioon, että Cancúnin sopimuksen 7 artiklassa korostetaan sukupuolten tasa-arvon ja naisten ja alkuperäiskansojen aktiivisen osallistumisen merkitystä tehokkaiden toimien toteuttamisessa ilmastonmuutoksen kaikkien näkökohtien osalta;
- L. ottaa huomioon, että maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta (LULUCF) koskevan raportoinnin laajuudessa, jäsentelyssä ja suunnittelussa on merkittäviä eroja sen mukaan, toteutetaanko se YK:n ilmastonmuutossopimuksen vai Kioton pöytäkirjan mukaisesti, mikä vaikeuttaa sopimuspuolten pyrkimyksiä hillitä ilmastonmuutosta;
- M. ottaa huomioon, että valtaosan maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta koskevan sektorin päästöistä aiheuttavaa metsätaloutta koskevien toimien ilmoittaminen on Kioton pöytäkirjan nojalla vapaaehtoista;
- N. ottaa huomioon vuoden 2010 maailman kehitysraportissa esitetyn arvion, jonka mukaa hillitsemis- ja sopeutumistoimien vuotuiset kokonaiskustannukset köyhissä maissa ovat 170-275 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuoteen 2030 mennessä;
- O. katsoo, että uusissa ilmastonmuutossopimuksissa olisi otettava huomioon sekä kansainvälisellä (lähinnä vuosituhannen kehitystavoitteet ja Pariisin julistus avun tehokkuudesta) että kansallisella tasolla (kansalliset sopeutumisohjelmat) jo meneillään olevat kehitysprosessit;
- P. katsoo, että EU:n tuilla olisi autettava kehitysmaita luopumaan vaiheittain runsaasti hiilidioksidipäästöjä aiheuttavasta kehityksestä ja rakentamaan vähähiilinen infrastruktuuri; katsoo, että EU:n varoilla olisi tuettava myös paikallista talouskehitystä, vihreitä työpaikkoja ja köyhyyden vähentämistä, mutta niitä ei saa kytkeä tai käyttää EU-maiden yritysten osallistumiseen tai tukemiseen;
- Q. katsoo, että fossiililla polttoaineilla tuotetun energian tukemiseen tarkoitettujen Maailmanpankin lainojen määrän on oltava sopusoinnussa kasviuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen kanssa;
- R. katsoo, että erityisesti kehitysmaiden poliittisilla päättäjillä voi olla ja olisi oltava tärkeä rooli tässä ohjelmassa varmistamassa hallinnon vastuullisuus ja tehokkuus sekä tiedonvälitys eri osapuolten välillä, koska nämä ovat tärkeitä näkökohtia, kun halutaan varmistaa maan kyky kestää ilmastonmuutosta;
- S. katsoo, että nykyiset rahoitusjärjestelmät ovat monimutkaisia ja hajanaisia; toteaa, että suurin osa avunantajamaista ei ole täyttänyt sitoumustaan antaa 0,7 % bruttokansantulostaan julkiseen kehityspann vuosituhannen kehitystavoitteen saavuttamiseksi; katsoo, että YK:n ilmastonmuutossopimuksen rahoitusjärjestelmät ovat riippuvaisia avunantajilta tulevista vapaaehtoisista avun lisäyksistä;
- T. katsoo, että metsähallinnon parantaminen on keskeinen edellytys metsäkadon pysyväälle hidastamiselle ja että metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä koskevan ongelman ratkaisemiseksi ilmastoneuvotte- luissa on otettava huomioon aikaisemmat toimet, kuten EU:n FLEGT-toimintasuunnitelma, jonka tavoitteena on hillitä laittomia hakkuita metsähallinnon avulla;

Keski viikko 16. marraskuuta 2011

- U. katsoo, että olisi perustettava yhteinen järjestelmä ilmastomuutokseen sopeutumisrahoitukseen tarkoitettujen eri välineiden seuraamiseksi, jotta voidaan varmistaa rahoitusjärjestelmän vastuullisuus ja läpinäkyvyys;

Tärkeimmät tavoitteet

1. kehottaa sopimuspuolia varmistamaan, että saadaan mahdollisimman pian aikaan kattava kansainvälinen, oikeudenmukainen, kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva sopimus, joka perustuu Kioton pöytäkirjan kansainvälisoikeudelliseen järjestelmään ja jonka avulla voidaan saavuttaa kahden celsiusasteen tavoite ja ohittaa maailmanlaajusten ja kansallisten päästöjen huippu mahdollisimman pian;
2. kehottaa kaikkia maailman valtion- ja hallitusten päämiehiä osoittamaan neuvotteluissa todellista poliittista johtajuutta ja tahtoa ja asettamaan sopimukseen pääsyn ehdottomalle etusijalle;
3. vaatii Euroopan unionia vahvistamaan julkisesti ja yksiselitteisesti lujan sitoutumisensa Kioton pöytäkirjaan ja ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin estääkseen sopimuksettomien tilojen syntymisen Kioton pöytäkirjan velvoitekausien välille; kehottaa Euroopan unionia ilmoittamaan avoimesti ennen Durbanin konferenssia olevansa valmis etenemään Kioton pöytäkirjan toisen velvoitekauden mukaisesti sekä määrittämään lisäksi muita konkreettisia toimia "gigatonnikuilun" eli sen eron kuromiseksi umpeen, joka valitsee nykyisten tavoitetasojen ja sen tason välillä, jota ilmaston lämpenemisen pitäminen alle kahdessa celsiusasteessa edellyttää; kehottaa EU:ta varmistamaan, että tämä kuilu yksilöidään ja kvantifioidaan Durbanissa, ja vaatimaan toimia kuilun kuromiseksi umpeen;
4. myöntää kuitenkin, että puitesopimusneuvotteluissa on edistytävä merkittävästi, jotta voidaan saada aikaan vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskeva kansainvälinen, oikeudenmukainen, kunnianhimoinen ja oikeudellisesti sitova sopimus, jolla kahden celsiusasteen tavoite voidaan saavuttaa; korostaa tässä yhteydessä pisimmälle edistyneiden maiden (alueellisten) liittoutumien merkitystä keinona vauhdittaa neuvotteluprosessia; kehottaa osapuolten konferenssia sopimaan ajallisesti rajatusta mandaatista puitesopimuksen mukaisen oikeudellisesti sitovan sopimuksen panemiseksi täytäntöön mahdollisimman pian ja viimeistään vuoteen 2015 mennessä; muistuttaa tässä yhteydessä, että teollisuusmaiden on vähennettävä päästöjään 25–40 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä, kun taas kehitysmaiden olisi ryhmänä saavutettava vuoteen 2020 mennessä noin 15–30 prosentin vähennys tähänhetkiseen päästöjensä kasvuennusteseen verrattuna;
5. vaatii kaikkia kansainvälisiä kumppaneita kuromaan umpeen gigatonnikuilun eli tieteellisten tosiasioiden ja sopimuspuolten nykyisten sitoumusten välisen eron ja esittämään päästövähennyssitoumuksia ja -toimia, jotka ovat Kööpenhaminan sopimukseen sisältyviä kunnianhimoisempia ja perustuvat "yhteisen mutta eriytetyn vastuun" periaatteeseen, sekä puuttumaan kansainvälisen lento- ja meriliikenteen päästöihin ja fluorattujen hiilivetyjen päästöihin, jotta varmistetaan yhdenmukaisuus kahden celsiusasteen tavoitteen kanssa; toteaa, että sopimuspuolille esitetty seikkaperäinen tiedonanto, jossa tarkastellaan, mihin nykyiset sitoumukset riittävät ja mitä on vielä tehtävä, on tärkeä edistysaskel sopimuspuolten tietoisuuden lisäämiseksi ja lisäsitoumusten varmistamiseksi;
6. korostaa, että Durbanin konferenssissa on tärkeää edetä Cancúnin sopimusten täytäntöönpanossa, kokonaispäästöjen huipun ajankohdan määrittämisessä, vuoden 2050 maailmanlaajuisen päästövähennystavoitteen asettamisessa, selkeän ja vuoteen 2050 saakka välitavoitteita sisältävän toimintasuunnitelman määrittämisessä, tavoitteiden täytäntöönpanon varmistamista koskevista politiikan välineistä sopimisesta sekä niin teollisuus- kuin kehitysmaiden tulevien sitoumusten muotoa koskevan yleisen kysymyksen ratkaisemisesta; muistuttaa, että kansainvälisen ilmastomuutospaneelin esittämien tieteellisten todisteiden mukaan kahden celsiusasteen tavoitteessa pysyminen edellyttää, että kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen huipputaso ohitetaan viimeistään vuonna 2015, että päästöjä vähennetään ainakin 50 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä ja että väheneminen jatkuu sen jälkeenkin;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

7. kehottaa Durbanin konferenssia laatimaan menettelyn, jolla voidaan selvittää päästövähennyssitoumusten asianmukaisuus kokonaispäästöjen huippuvuoteen, vuodelle 2050 asetettuun vähennystavoitteeseen ja kahden celsiusasteen tavoitteeseen nähden;
8. panee tyytyväisenä merkille kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevan etenemissuunnitelman ja siinä asetetut pitkän aikavälin tavoitteet, että EU pyrkii vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä ilmastomuutoksen pitämiseksi alle kahdessa celsiusasteessa; panee merkille päätelmän, että vuoteen 2050 mennessä 80 prosenttia vähennyksistä on saavutettava itse Euroopan unionissa ja että lineaarinen vähennys on taloudellisesti järkevä vaihtoehto;
9. toistaa, että kumulatiiviset päästöt ovat ratkaisevia ilmastojärjestelmän kannalta; toteaa, että vaikka vuoden 2050 tavoitteet täytetään komission etenemissuunnitelmassa kaavailulla tavalla, kasvihuonekaasupäästöihin liittyvä EU:n vastuulla oleva osuus maailmanlaajuisesta kahden celsiusasteen tavoitteen mukaisesta hiilitaseesta olisi silti lähes kaksinkertainen verrattuna sen henkeä kohti suhteutettuun osuuteen ja että päästövähennysten viivyttäminen lisää kumulatiivista osuutta huomattavasti;
10. suhtautuu myönteisesti komission tuoreimpiin tiedonantoihin ja niissä esitettyihin arvioihin siitä, miten 30 prosentin ilmastonsuojelutavoite voidaan saavuttaa; tukee niissä esitettyä näkemystä, jonka mukaan riippumatta kansainvälisten neuvotteluiden tuloksista on EU:n oman edun mukaista pyrkiä yli 20 prosentin ilmastonsuojelutavoitteeseen, sillä samalla luotaisiin vihreitä työpaikkoja, tehostettaisiin kasvua ja lisättäisiin turvallisuutta;
11. suhtautuu realistisesti Durbanin ilmastomuutoskonferenssissa todennäköisesti saavutettaviin tuloksiin ja kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään mahdollisimman monta osasopimusta esimerkiksi tieteen, teknologian siirron ja maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden alalla, jotta neuvottelujen yleisesti ottaen myönteinen edistymistähti voidaan säilyttää yllä ja siten saada konferenssista kiintopisteitä tulevia ilmastomuutospolitiikkoja ja -neuvotteluja varten;
12. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita luomaan "ilmasto-oikeudenmukaisuuden" periaatteen; katsoo, että eniten epäoikeudenmukaisuutta aiheutuu siitä, jos EU ei ryhdy toimiin ilmastomuutoksen hillitsemiseksi, sillä siitä kärsisivät erityisesti köyhien maiden köyhät ihmiset;
13. muistuttaa, että köyhät maat ovat kaikkein haavoittuvaisimpia ilmastomuutoksen vaikutuksille ja niillä on heikoimmat sopeutumisvalmiudet;
14. huomauttaa, että ilmastomuutosta koskevat vastatoimet vaikuttavat sukupuolten tasa-arvoon kaikilla tasoilla ja että jotta varmistetaan kaikkia osapuolia hyödyttävien ratkaisujen valitseminen ja vältetään epätasa-arvon jyrkkeneminen, sukupuolinäkökohdat olisi sisällytettävä ilmastopolitiikkaan sukupuolinäkökohdettien valtavirtaistamista koskevien yleismaailmallisten sopimusten ja naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen mukaisesti;

EU:n strategia

15. korostaa, että EU:n kaikkien toimielinten on lisättävä ja tehostettava EU:n ilmastodiplomatiaa ennen Durbanin konferenssia (erityisesti EU:n ja Afrikan välisissä suhteissa), ja katsoo, että sillä olisi pyrittävä selkeyttämään EU:n ilmastopoliittista profiilia, tuomaan uutta dynamiikkaa kansainvälisiin ilmastoneuvotteluihin ja kannustettava myös kumppaneita muualla maailmassa ottamaan käyttöön sitovia toimia päästöjen vähentämiseksi sekä asianmukaisia toimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, kun otetaan huomioon erityisesti EU:n ehdotus, jonka mukaan hiilestä olisi vapauduttava kokonaan vuoteen 2050 mennessä;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

16. kehottaa Euroopan unionia näyttämään esimerkkiä ja ajamaan kunnianhimoista EU:n ilmastopolitiikkaa, jolla vähennetään ilmastomuutoksen vaikutuksia, jotta tällaisen politiikan edut voidaan osoittaa ja kannustaa muita maita toimimaan samoin;
17. painottaa tässä yhteydessä Euroopan unionin asemaa merkittävänä toimijana ja pitää tärkeänä, että se COP17-neuvotteluissa puhuu yhdellä äänellä, pyrkii aikaansaamaan kunnianhimoisen kansainvälisen sopimuksen ja pysyy yhtenäisenä;
18. korostaa Euroopan unionin ainutlaatuista asemaa ylikansallisena toimijana, joka on työmenetelmiensä tehostamiseksi siirtynyt yksimielisyyden vaatimuksesta määränemistöpäätöksiin, mikä saattaa auttaa tulevaisuudessa myös edistämään Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevaa puitesopimusta;
19. korostaa, että jotta tuleville neuvotteluille voidaan antaa uutta puhtia ja lisätä niihin liittyviä panoksia, olisi keskityttävä aiempaa tiiviimmin siihen, että ilmastomuutos tarjoaa myös taloudellisia mahdollisuuksia ja keinon siirtyä yleisesti ottaen entistä energiatehokkaampiin yhteiskuntiin;
20. katsoo, että valmiuksien kehittäminen on keskeisessä asemassa paitsi teknologian siirtämisen osalta niin myös yleisellä tasolla ja että se edellyttää yhdenmukaista toimintatapaa sekä virtaviivaista ja synergioihin ja koordinointiin kannustavaa toimielinrakennetta;
21. korostaa sukupuolten tasa-arvon järjestelmällisen huomioon ottamisen merkitystä laaja-alaisena näkökohtana ilmastorahaston hallintorakenteissa ja toimintaohjeistuksessa;
22. huomauttaa, että miesten ja naisten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon rahoituksen kaikissa vaiheissa ja näkökohdissa on olennaisen tärkeää; kehottaa EU:ta pyrkimään siihen, että naisten osuus kaikissa asianomaisissa elimissä on vähintään 40 prosenttia;
23. korostaa, että mikäli EU on haluton etenemään Kioton pöytäkirjan toiselle velvoitekaudelle, se antaa hyvin kielteisen viestin kehitysmaille;

Cancúnin sopimukset Durbanin konferenssin lähtökohtana

24. on tyytyväinen COP16-kokouksessa vuonna 2010 tehtyihin Cancúnin sopimuksiin, joissa tunnustettiin ilmastomuutosongelman yleismaailmallisuus ja kiireellisyys ja joissa vahvistettiin tavoitteet ja keinot sen torjumiseksi ja joilla myös palautettiin luottamus YK:n ilmastomuutoksen puitesopimukseen välineenä maailmanlaajuisen ratkaisun löytämiseksi ilmastomuutosongelmaan; pyytää kaikkia osallistujia pitämään yllä Cancúnin neuvotteluiden myönteistä ilmapiiriä ja odottaa, että Durbanin konferenssissa otetaan uusia askeleita sääntöihin perustuvan monenvälisen ilmastojärjestelmän edistämiseksi ja lujittamiseksi;
25. palauttaa mieleen erityisesti kahden celsiusasteen tavoitteen tunnustamisen Cancúnin sopimuksissa (mukaan lukien tarve harkita ensimmäisen uudelleenarvioinnin yhteydessä pitkän aikavälin yleismaailmallisen tavoitteen mukauttamista parhaiden saatavilla olevien tieteellisten todisteiden perusteella maapallon keskilämpötilan nousuun 1,5 celsiusasteella) sekä sen, että sopimuksissa vahvistettiin prosessi maailman kokonaisuutensa huipun ajankohdan määrittämiseksi ja yleismaailmallisen päästövähennystavoitteen asettamiseksi vuodelle 2050 sekä poliittisia toimia asetettujen tavoitteiden saavuttamisen mahdollistamiseksi;
26. kehottaa sopimuspuolia hyödyntämään Durbanin konferenssia tilaisuutena ottaa käyttöön tarvittavat sovitut mekanismit, kuten vihreä ilmastorahasto ja sopeutumiskomitea (Adaptation Committee), sekä keskittymään teknologiamekanismin kehittämiseen (ilmastoteknologiakeskus ja -verkosto mukaan lukien) ja kehittyvien maiden toteuttamia ja kansainvälistä tukea tarvitsevia hillitsemistoimia koskevan rekisterin luomiseen, sekä tilaisuutena ratkaista jäljellä olevat tärkeimmät kysymykset ja edistää vuoden 2012 jälkeen sovellettavan tulevan kehityksen oikeudellista muotoa ja aikataulua koskevan kysymyksen;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

27. painottaa, että Durbanin konferenssissa on pyrittävä kehittämään edelleen sitoumuksia ja toimia koskevia avoimuusmääryksiä ja että tältä osin on sovittava selkeästä työohjelmasta, johon sisältyy arviointi, raportointi ja todentaminen (MRV);

28. toteaa, että alakohtaisissa ja muissa kuin markkinaperusteisissa lähestymistavoissa on edelleen puutteita, ja korostaa erityisesti tarvetta puuttua fluorattujen hiilivetyjen tuotantoon ja kulutukseen Montrealin pöytäkirjan mukaisesti; toteaa, että on sovittava ilmastoon vaikuttavia, ihmisen toiminnasta aiheutuvia muita kuin hiilidioksidipäästöjä koskevasta kokonaisvaltaisesta kansainvälisestä lähestymistavasta, koska näiden päästöjen vähentäminen tulee halvemmaksi kuin hiilialan päästöjen vähentäminen, vaikka otettaisiin huomioon hiilen nykyhintaa; kehottaa uudistamaan hankeperusteisia mekanismeja, kuten puhtaan kehityksen mekanismeja ja yhteistoteutusta, ja välttämään pysyvää kytkeytymistä paljon hiiltä käyttävään infrastruktuuriin joustomekanismien epäasianmukaisen käytön johdosta, jolloin hiilestä vapautumistavoitteen saavuttamisen kokonaiskustannukset nousevat, kun tavoitteeseen pyritään ottamalla käyttöön tiukat laatua koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja luotettavat, todennettavat ja todelliset lisäpäästövähennykset, jotka myös tukevat kestävästä kehityksestä kehitysmaissa; yhtyy myös komission näkemykseen, että taloudellisesti edistyneempiä kehitysmaita koskevista alakohtaisista mekanismeista olisi sovitettava vuoden 2012 jälkeiselle kaudelle, kun taas laadukkaan puhtaan kehityksen mekanismin pitäisi olla vähiten kehittyneiden maiden saatavilla; kehottaa luomaan uusia kansainvälisiä alakohtaisia hyvitysmekanismeja, joissa otetaan huomioon ympäristönäkökohdat sekä ilmastohyöty, joka aiheutuu yli 15–30 prosentin poikkeamasta nykykehityksen mukaisesta tasosta (business as usual);

29. vaatii, että EU:n on kansainvälisiä laskentasääntöjä, joustavia mekanismeja ja Kioton pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden tavoitteiden ylityksen siirtämistä vuoden 2012 jälkeisiin tavoitteisiin tarkastellessaan käytettävä johtavana periaatteenaan liitteen I mukaisten päästövähennystavoitteiden ympäristön-suojelullista tehokkuutta;

30. myöntää, että on tärkeää sopeutua ennakoivasti ilmastonmuutoksen väistämättömiin seurauksiin erityisesti niillä maapallon alueilla, joihin muuttuva ilmasto vaikuttaa eniten, ja suojella etenkin yhteiskunnan haavoittuvimpia ryhmiä; kehottaa siksi sopimaan Durbanissa siitä, että sitoudutaan päättäväisesti auttamaan poliittisesti ja taloudellisesti näitä kehitysmaita toimintavalmiuksien kehittämisessä;

Rahoitus

31. palauttaa mieliin, että teollisuusmaat ovat sitoutuneet antamaan vähintään 30 miljardia dollaria uutta lisärahoitusta julkisista ja yksityisistä varoista vuosina 2010–2012 ja vuosittain 100 miljardia dollaria vuoteen 2020 mennessä erityisesti haavoittuvien ja vähiten kehittyneiden maiden hyväksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan sitoumuksiaan ja varmistamaan, että ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi myönnetty resurssit myönnetään julkisen kehitysavun 0,7 prosentin tavoitteen lisäksi, ja kehottaa ilmoittamaan, kuinka suuri osa sitoumuksesta tulee julkisesta rahoituksesta; korostaa lisäksi, että on otettava käyttöön kotimaisia ja kansainvälisiä resursseja kaikista mahdollisista lähteistä tämän tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi sekä määritettävä menetelmä päästövähennystoimien lisäämiseksi vuosina 2013–2020; kehottaa lisäksi osapuolten konferenssia määrittämään välivaiheen aikana 2013–2020 sovellettavan ilmastorahoituksen kehyksen; korostaa myös, että kyseisen rahoituksen on perustuttava oikeudenmukaisiin, avoimiin ja syrjimättömiin sääntöihin ja että siihen on liityttävä tehokas valmiuksien kehittäminen, tullien ja muiden esteiden poistaminen ympäristöön liittyviltä tavaroilta, palveluilta ja sijoituksilta, konkreettista tukea vähäpäästöiselle infrastruktuurille sekä asianmukaisesti laadittuja ennakoitavissa olevia sääntöjä;

32. korostaa, että rahoitusta on saatava useista eri lähteistä, ja kehottaa sopimuspuolia tutkimaan mahdollisuuksia hankkia pitkän aikavälin rahoitusta uusista lähteistä, jotta voidaan varmistaa tarvittavat uudet, täydentävät, riittävät ja ennakoitavissa olevat rahoitusvirrat;

Keski viikko 16. marraskuuta 2011

33. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita varmistamaan kattavan ja avoimen raportoinnin nopean rahoituksen täytäntöönpanosta sekä hillitsemis- ja sopeutumistoimien täytäntöönpanoa koskevan tuen oikea-aikaisen toimittamisen kehitysmaille, ja korostaa, että on estettävä rahoituksen hiipuminen vuoden 2012 jälkeen (nopean rahoituksen kauden päättyessä) ja pyrittävä määrittämään keinot ilmastorahoituksen lisäämiseksi vuosiksi 2013–2020;
34. korostaa päästöjä koskevien luotettavien tilastotietojen sekä vertailutietojen ja säännöllisten arviointikertomusten merkitystä;
35. kehottaa Durbanin konferenssia ryhtymään konkreettisiin toimiin Cancúnin sopimusten panemiseksi täytäntöön pitkän aikavälin rahoituksen osalta, mukaan lukien rahoituslähteet ja rahoituksen lisääminen nopean rahoituksen kauden jälkeen vuodesta 2013 alkaen; kehottaa tässä yhteydessä käyttämään innovatiivisia rahoituslähteitä ja ottamaan käyttöön kansainvälisen varainsiirtoveron ja käyttämään siitä kertyvät tulot ilmastotoimien tukemiseen kehitysmaissa YK:n ilmastomuutoksen puitesopimuksen mukaisesti;
36. kehottaa sopimuspuolia saattamaan vihreän ilmastorahaston täyteen toimintavalmiuteen Durbanin konferenssissa ja kehittämään sitä siten, että varmistetaan uuden rahaston valmiudet tukea perustavia muutoksia kehitysmaiden siirtyessä vähähiilisellemme ja ilmastomuutoksen kestäväälle kehitysuralle;
37. kehottaa sopimuspuolia laatimaan "uuden ja täydentävän" (rahoituksen) periaatteen määritelmän;
38. korostaa ilmastorahoituksen ennakoitavuuden ja jatkuvuuden merkitystä; vaatii täyttää avoimuutta ja pyytää toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla varmistetaan ilmastorahoituksen kasvu vuosina 2013–2020; kehottaa tässä yhteydessä luopumaan kaksinkertaisesta kirjanpidosta;
39. kehottaa komissiota määrittämään mahdollisimman pian menettelyt ja välineet, joilla edistetään ja helpotetaan yksityisen sektorin osallistumista kehitysmaiden rahoittamiseen;
40. kehottaa komissiota varmistamaan, että ei kyseenalaisteta Maailman kauppajärjestössä (WTO) tehtyjä kansainvälisiä teollis- ja tekijänoikeussopimuksia, jotka ovat keskeinen väline rohkaistaessa yksityistä sektoria osallistumaan uusien teknologioiden levittämiseen;
41. muistuttaa, että nykyinen kehitysmaille suunnattu ilmastomuutoksen torjumiseen tarkoitettu rahoitus on kasvussa, mutta silti se kattaa vain pienen osan (alle viisi prosenttia) siitä määrästä, jonka kehitysmaiden arvioidaan tarvitsevan useiden vuosikymmenten ajan;
42. vaatii, että Durbanissa on luotava yhtenäinen rahoitusjärjestelmä ilmastomuutoksen torjumiselle erityisesti siksi, ettei vuoden 2012 jälkeen tulisi rahoitusvajetta; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan sekä uusia resursseja (varainsiirtovero, erityisnosto-oikeuksia koskevien arvopapereiden liikkeeseenlasku, laiva- ja lentoliikenteen maksut jne.) että tehokkaita jakelumekanismeja;
43. kannattaa valvontamekanismin perustamista, jotta voitaisiin varmistaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, rahoitusta, tekniikkaa ja toimintavalmiuksien kehittämistä koskevien sitoumusten tehokkaampi toteutuminen;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

44. kehottaa avunantajia lahjoittamaan varoja Maailman ympäristörahastolle sen lisärahoituksen takamiseksi ja jatkamaan näissä puitteissa erityisesti Afrikan maille lahjoittamista, sekä jakamaan rahoitusresurssit eri maille tärkeysjärjestyksessä ja tarpeen mukaan;

45. kehottaa komissiota ja EU:n jäsenvaltioita luomaan parempia yhteyksiä vuosituhannen kehitystavoitteiden ja ilmastonmuutoksen välille sisällyttämällä ilmastonmuutoksen vaikutukset ja siihen sopeutumisen hankkeisiin ja ohjelmiin, joilla pyritään vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen, sekä laajoihin köyhyydenvähentämisstrategioihin ja kehitysyhteistyöpolitiikkoihin; kehottaa tässä yhteydessä komissiota parantamaan tilinpäätösraportointivälinettä, jotta voidaan helpottaa EU:n ilmastositoumusten rahoitusalanalyysiä, sekä valtavirtaistamaan ilmastoasiat kehitysyhteistyöpolitiikassa;

46. muistuttaa, että julkinen rahoitus on erityisen tärkeää, jotta tavoitettaisiin haavoittuvaisimmatkin yhteisöt, joilla on vaikeuksia sopeutua ilmastonmuutokseen, ja jotta voitaisiin auttaa köyhiä maita omaksumaan kestävä kehityksen strategioita; painottaa lisäksi, että komission ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä rahoitus lisätään jo olemassa oleviin tukitavoitteisiin ilmastonmuutossopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti; kehottaa komissiota vahvistamaan joulukuussa 2007 sovitun Balin toimintasuunnitelman mukaisesti perusteet ilmastonmuutokseen liittyvälle lisärahoitukselle mitattavissa ja todennettavissa olevalla tavalla;

47. muistuttaa, että aiheuttamisperiaatteella pyritään korostamaan saastuttamisen vähentämisen positiivisia vaikutuksia, mutta sitä on vaikeaa juurruttaa kehitysmaihin; kehottaa siksi suuntaamaan ilmastonmuutosta koskevan rahoituksen perusteellisemmin tähän asiaan kehitysmaissa;

48. kehottaa Maailmanpankkia varmistamaan, että sen sijoitussalkku on ilmastoystävällinen;

49. korostaa, että olisi varmistettava tasapainoinen sukupuolijakautuma kaikissa ilmastorahoituksesta päättävissä elimissä, myös vihreän ilmastorahaston johtokunnassa ja mahdollisissa yksittäisiä rahoitusmahdollisuuksia käsittelevissä johtokunnan alaisissa elimissä; painottaa, että kansalaisyhteiskunnan edustajille, sukupuolten tasa-arvoa edustavien järjestöjen ja naisjärjestöjen edustajat mukaan luettuina, olisi annettava mahdollisuus osallistua aktiivisesti vihreän ilmastorahaston johtokunnan ja kaikkien sen alaisten elinten toimintaan;

50. huomauttaa, että hillitsemistoimia kehitettäessä on otettava huomioon sukupuolten eriarvoiset mahdollisuudet käyttää resursseja kuten luottoja, neuvontapalveluja, tietoa ja teknologiaa; korostaa, että sopeutustoimien yhteydessä olisi järjestelmällisesti ja tehokkaasti otettava huomioon ilmastonmuutoksen sukupuolispesifiset vaikutukset energian, vesihuollon, elintarviketurvallisuuden, maa- ja kalatalouden, biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevien palveluiden, terveydenhuollon, teollisuuden, asuinryhdyskuntien, katastrofiavun ja konfliktien ja turvallisuuden kaltaisilla aloilla;

Siirtyminen kohti kestävä taloutta ja teollisuutta

51. korostaa, että monet maat siirtyvät nopeasti kohti uutta vihreää taloutta eri syistä, joita ovat ilmastonsuojelu, resurssien vähyys sekä tehokkuuden tavoittelu, energian toimitusvarmuus, innovointi ja kilpailukyky; panee merkille energiansiirtoa koskevien investointisuunnitelmien laajuuden esimerkiksi Yhdysvalloissa, Kiinassa ja Etelä-Koreassa; kehottaa komissiota arvioimaan kyseisiä ohjelmia sekä niissä asetettujen tavoitteiden laajuutta ja arvioimaan EU:n johtoaseman vaarantumisen riskiä;

52. pitää näitä kansainvälisiä toimia myönteisinä ja muistuttaa, että kansainvälisesti koordinoitulla toiminnalla voidaan auttaa käsittelemään asianomaisilla aloilla ja erityisesti energiavaltaisilla aloilla esiintyviä hiilivuotoa koskevia huolenaiheita; kehottaa tekemään sopimuksen, jolla varmistetaan runsaasti hiiltä käyttävän teollisuuden yhdenvertaiset kansainväliset toimintaedellytykset;

Keski viikko 16. marraskuuta 2011

53. on huolestunut siitä, että rahoitus- ja talouskriisi, jonka vaikutukset tuntuvat useimmissa teollistuneissa talouksissa, on vähentänyt hallitusten kiinnostusta Durbanin kansainvälisiä ilmastoneuvotteluja kohtaan; katsoo, että EU ei saa horjua taloutensa muutospyrkimyksessään esimerkiksi työpaikkavuodon ja etenkin vihreän työpaikkavuodon torjumisen varjolla, ja että EU:n on saatava kumppaninsa ympäri maailman vakuuttuneiksi siitä, että päästöjä on mahdollista vähentää kilpailukyvyyn ja työllisyyden kärsimättä erityisesti jos vähennykset toteutetaan yhdessä;

54. korostaa, että on tarpeen kehittää ja panna täytäntöön pikaisesti kokonaisvaltainen raaka-aine- ja resurssistrategia, johon sisältyy resurssitehokkuus kaikilla talouden aloilla sekä teollisuus- että kehitysmaissa, jotta saavutetaan pitkän aikavälin kestävä talouskasvu, ja kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimimaan tässä esimerkkinä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan kehitysmaita sekä kansallisella että paikallisella tasolla antamalla käyttöön asiantuntemusta kestävästä kaivostoiminnasta, resurssien käytön tehostamisesta, uusiokäytöstä ja kierrätyksestä;

55. katsoo, että alakohtaiset toimintamallit yhdessä globaalien taloustoimien kanssa voivat auttaa sovittamaan yhteen ilmastotoimet, kilpailukyvyyn ja talouskasvuun; painottaa, että teollisuuden päästöihin on välttämätöntä soveltaa kokonaisvaltaista, horisontaalista, toimialakohtaista toimintamallia, koska se on kansainvälisissä neuvotteluissa ja unionin hiilidioksiditavoitteille lisäarvoa tuova tekijä; toivoo, että tällainen toimintamalli voisi sisältyä vuoden 2012 jälkeiseen ilmastoa koskevaan kansainväliseen toimintakehykseen;

56. korostaa puhtaan kehityksen mekanismin merkitystä Euroopan teollisuudelle päästöjen vähentämisessä ja teknologian siirron vauhdittamisessa; muistuttaa, että puhtaan kehityksen mekanismia on uudistettava siten, että vaaditaan tiukkoja laatukriteerejä, jotta voidaan varmistaa hankkeiden korkea laatutaso ja luotettavat, todennettavissa olevat ja tosiasialliset lisäpäästövähennykset kestävä kehityksen tukemiseksi; katsoo, että puhtaan kehityksen mekanismi olisi rajoitettava vähiten kehittyneisiin maihin;

57. toistaa, että maailmanlaajuiset hiilimarkkinat muodostaisivat hyvän perustan sekä merkittävien päästövähennysten toteuttamiselle että teollisuuden yhtäläisten toimintaedellytysten luomiselle; kehottaa EU:ta ja sen kumppaneita tutkimaan pikaisesti, miten EU:n päästökauppajärjestelmä voitaisiin tulevaisuudessa parhaiten kytkeä muihin kauppajärjestelmiin maailmanlaajuisen hiilimarkkinoiden luomiseksi, koska näin voidaan saada useampia erilaisia päästövähennysvaihtoehtoja, lisätä markkinoiden kokoa, likviditeettiä ja avoimuutta ja viime kädessä jakaa resursseja tehokkaammin;

Tutkimus ja teknologia

58. pitää myönteisenä Cancúnissa tehtyä sopimusta Cancúnin ilmastomuutokseen sopeutumisen toimintakehyksestä, jolla tehostetaan toimia ilmastomuutokseen sopeutumiseksi, ja suhtautuu myönteisesti myös teknologiamekanismiin, johon kuuluvat teknologian täytäntöönpanokomitea ja ilmastoteknologiakeskus ja -verkosto ja jolla tehostetaan teknologian kehittämistä ja siirtoa ja pyritään löytämään oikea tasapaino sopeutumis- ja hillitsemistoimien ja teollis- ja tekijänoikeuksien välillä, jotta järjestelystä saadaan täysin toimiva;

59. korostaa, että läpimurtoteknologioiden kehittäminen ja käyttöönotto on avainasemassa ilmastomuutoksen torjumisessa ja samalla vakuutettaessa unionin kumppaneita maailmanlaajuisesti siitä, että päästövähennykset ovat toteutettavissa ilman kilpailukyvyyn ja työpaikkojen menettämistä; kehottaa sitoutumaan kansainvälisesti siihen, että lisätään läpimurtoteknologioihin tehtäviä tutkimus- ja kehitysinvestointeja asianmukaisilla aloilla; pitää tärkeänä, että EU näyttää esimerkkiä lisäämällä merkittävästi ilmastoystävällisiä ja energiatehokkaita teollisuus- ja energiateknologioita koskevalle tutkimukselle osoitettavaa rahoitusta, ja katsoo, että EU:n pitäisi kehittää alan tiivistä tieteellistä yhteistyötä kansainvälisten kumppaneiden, muun muassa BRIC-maiden ja Yhdysvaltojen kanssa;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

60. katsoo, että innovointi on avainasemassa, jotta maapallon lämpeneminen voidaan pitää alle kahdessa celsiusasteessa, ja toteaa, että innovointiin voidaan kannustaa eri keinoin; kehottaa komissiota arvioimaan edistyksellisten yritysten palkitsemiseen tarkoitettuja järjestelyjä, jotka eroavat toisistaan sen suhteen, miten ne kykenevät vauhdittamaan innovointia ja maailmanlaajuisia teknologian siirtoa ja hyödyntämistä;

61. korostaa, että on tärkeää tiivistää unionin ja vähiten kehittyneiden maiden välistä yhteistyötä; kehottaa näin ollen komissiota esittämään hyvissä ajoin ennen Durbanin konferenssia ajatuksia vaihtoehtoisia energialähteitä koskevista yhteisistä tutkimusohjelmista sekä siitä, miten EU voi edistää eri teollisuusaloilla teollisuus- ja kehitysmaiden välistä yhteistyötä ja keskittyä erityisesti Afrikkaan;

62. vaatii institutionaalisen kehyksen luomista kaikkien tekniikan kehittämiseen ja siirtoon liittyvien seikkojen hallinnoimiseksi niin, että suositetaan etenkin niin sanottua tarkoituksenmukaista tekniikkaa, joka on suunniteltu ottamaan huomioon erityisesti ympäristöön, etiikkaan, kulttuuriin, sosiaalialaan, politiikkaan ja talouteen liittyvät seikat siinä yhteisössä, jolle se on suunnattu; kehottaa luomaan patenttipoleja, jotta muutkin voivat saada käyttöönsä eri yhteisöjen, kuten yritysten, yliopistojen tai tutkimuslaitosten patenteja tuotantotarkoituksia tai jatkokehittämistä varten; vaatii kehitysmaille oikeutta käyttää TRIPS-sopimuksen joustovaraa;

63. panee merkille uudistuvan energian valtavat mahdollisuudet monissa kehitysmaissa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toteuttamaan uusiutuvan energian hankkeita kehitysmaissa ja tarjoamaan kehitysmaille teknologiaa, asiantuntemusta ja sijoitusmahdollisuuksia;

64. katsoo, että ilmastonmuutoksen aiheuttamasta muuttoliikkeestä on tehtävä riittävästi tutkimusta, jotta ongelmaa voitaisiin käsitellä kunnolla;

Energia, energiatehokkuus ja resurssitehokkuus

65. pitää valitettavana, että energiansäästämahdollisuuksia ei hyödynnetä riittävästi maailmanlaajuisesti eikä EU:ssa, ja korostaa, että energian säästäminen mahdollistaa työpaikkojen luomisen ja taloudelliset säästöt, lisää energiavarmuutta ja kilpailua sekä vähentää päästöjä; kehottaa EU:ta kiinnittämään kansainvälisissä neuvotteluissa enemmän huomiota energiansäästöön, olipa kyse sitten teknologian siirrosta, kehitysmaiden kehityssuunnitelmista tai taloudellisesta avusta;

66. pitää ilmastoneuvottelujen kannalta erittäin tärkeänä, että teollisuusmaat pitävät kiinni Kööpenhaminassa ja Cancúnissa antamistaan rahoitussitoumuksista; kehottaa panemaan nopeasti ja kansainvälisesti koordinoitusti täytäntöön Pittsburghin G20-kokouksessa sovitun tavoitteen luopua vaihteittain fossiilisia polttoaineita koskevista tehostomista tuista, mikä olisi osoitus merkittävästä tuesta ilmastonsuojelulle ja erityisen tärkeää nykyisessä, monien maiden julkisten alijäämien leimaamassa tilanteessa;

67. korostaa, että arvioiden mukaan kaksi miljardia ihmistä on edelleen vaillo mahdollisuutta käyttää kestävää ja kohtuuhintaista energiaa; korostaa, että on tarpeen käsitellä energiaköyhyyttä koskevaa kysymystä ilmastopoliittisten tavoitteiden mukaisesti; panee merkille, että käytettävissä on energiateknologioita, joissa on otettu huomioon sekä ympäristönsuojelu että paikalliset kehitystarpeet;

68. katsoo, että unionin olisi tuettava Etelä-Afrikan pyrkimyksiä, joilla halutaan auttaa Afrikan maita löytämään kumppaneita ja rahoitusta uusiutuvaan energiaan ja vihreisiin teknologioihin kohdistuville investoinneilleen;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

Maankäyttö, maankäytön muutokset ja metsätalous (LULUCF)

69. kehottaa pyrkimään Durbanissa sopimukseen maankäyttöä, maankäytön muutoksia ja metsätaloutta koskevista tiukoista säännöistä, joilla vahvistetaan liitteen I sopimuspuolten kunnianhimoisia tavoitteita, jotta maankäytöstä ja metsätaloudesta syntyviä päästöjä voidaan vähentää; vaatii, että liitteen I sopimuspuolet pitävät kirjaa LULUCF-päästöjen lisääntymisestä ja noudattavat johdonmukaisesti nykyisiä sitoumuksiaan, jotka koskevat kasvihuonekaasujen nielujen ja varastojen suojelemista ja lisäämistä, jotta varmistetaan alan päästövähennysponnistusten tarkoituksenmukaisuus ympäristön kannalta; kehottaa asianmukaisten LULUCF-laskentasääntöjen ohella määrittelemään politiikkaa, jolla voidaan tunnistaa puukorjuutuotteisiin sisältyvän hiilen merkitys;

70. katsoo, että LULUCF-raportoinnin viitekohdaksi on otettava kiinteä historiallinen perusvuosi/-kausi ja sovellettava sitä Kioton pöytäkirjan suhteen ja koko puitesopimusneuvotteluissa;

71. kehottaa sopimaan metsänhoidosta aiheutuvien päästöjen (poistot ja vapautukset) pakollisesta sisällyttämisestä liitteen I sopimuspuolten vuoden -2012 jälkeisiin LULUCF-vähennyssitoumuksiin;

72. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kaikkia sopimuspuolia toimimaan tieteellistä ja teknologista neuvontaa varten perustetussa avustavassa toimielimessä sekä muilla kansainvälisillä foorumeilla, jotta saadaan laadittua YK:n uudet metsää koskevat biomipohjaiset määritelmät, jotka ilmentävät biologisen monimuotoisuuden sekä erilaisten biomien hiiliarvojen suuria eroja ja erottelevat samalla selkeästi luonnonvaraiset metsät yhden puulajin hallitsemista ja vierasperäisten lajien metsistä;

73. panee huolestuneena merkille energiakäyttöön tarkoitetun biomassan hiilineutraaliutta koskevan oletuksen, jota sovelletaan YK:n ilmastonmuutoksen puitesopimuksen mukaisessa kirjanpidossa; kehottaa ottamaan käyttöön uusia ja aiempaa tiukempia kirjanpitomääräyksiä, joista käy ilmi bioenergian todellinen kasvihuonekaasupäästöjen säästöpotentiaali;

74. kannustaa perustamaan rahaston, josta palkitaan päästöjen vähentämisestä kestäville maanhoitokäytänteillä, mukaan luettuina metsien suojeleminen, kestävä metsänhoito, metsäkadon välttäminen, metsittäminen ja kestävä maatalous, tai annetaan kannustimia tällaisiin toimiin;

75. muistuttaa, että metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä johtuvien päästöjen vähentämiseksi on siirryttävä kapea-alaisesta metsien hiilivirtojen määrittelemisestä laajempaan lähestymistapaan, jossa otetaan huomioon suorat ja taustalla olevat metsäkadon syyt, jotka määrittävät vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen kuulemisprosessin tapaisella kuulemisprosessilla;

Metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentäminen (REDD)

76. toteaa, että REDD+-mekanismin pitkän aikavälin rahoitusjärjestely edellyttää sääntelyvarmuutta; kehottaa osapuolten konferenssia määrittelemään menetelmän, jolla voidaan ottaa käyttöön lisää rahoitusta REDD+-mekanismille niin julkisista kuin yksityisistä lähteistä;

77. korostaa, että COP17:ssä on päätettävä lisätoimista REDD+-mekanismin (metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuvien päästöjen vähentäminen) panemiseksi täytäntöön ja tässä asiassa mahdollisesti ilmenevien puutteiden paikkaamiseksi erityisesti pitkän aikavälin rahoituksen ja tiukkojen ja avoimien metsäseurantajärjestelmien osalta ja erityisesti sopimuspuolten, alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen tarkoituksenmukaisen kuulemisen osalta;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

78. korostaa, että REDD+-mekanismilla olisi ilmastomuutoksen hillitsemisen lisäksi edistettävä merkittävästi biologista monimuotoisuutta ja elintärkeitä ekosysteemipalveluja sekä vahvistettava metsistä riippuvaisten ihmisten oikeuksia ja parannettava näiden ihmisten ja erityisesti alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen edustajien toimeentuloa;

79. katsoo, että REDD-rahoitusjärjestelmien olisi perustuttava suorituskykyä koskeviin kriteereihin, mukaan luettuna metsähallinto, ja että niissä olisi otettava huomioon biodiversiteetisopimuksen osapuolten Nagoyassa pidetyssä kymmenennessä konferenssissa (COP10) sovitun luonnon monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman 2011 tavoitteet;

80. korostaa tarvetta nopeuttaa REDD+-mekanismin mukaisten tulospäätteiden toimien julkista rahoittamista siten, että palkitaan metsien tilan heikkenemisen hidastamisesta kansallisten perustasojen mukaisesti, jotta trooppisten metsien bruttokato saadaan pysäytetyksi viimeistään vuoteen 2020 mennessä;

81. pitää valitettavana, että REDD-rahoitus perustuu metsien laajaan määritelmään, johon voivat sisältyä yhden vierasperäisen lajikkeen viljelmät; katsoo, että tämä määritelmä voi (kierosti kannustaen) ohjata rahoitusta pois innovoinnista sekä kovasti kaivatusta vanhojen metsien suojelusta ja suunnata sitä sen sijaan uusiin kaupallisiin viljelmiin;

82. kehottaa EU:ta lisäksi varmistamaan, että REDD+-mekanismiin sisällytetään turvajärjestelyjä, joilla varmistetaan, ettei loukata metsissä asuvien ihmisten oikeuksia ja että metsäkato saadaan pysäytetyksi; vaatii erityisesti, että REDD+ ei saa horjuttaa FLEGT-toimintasuunnitelmalla (metsälainsäädännön noudattaminen, metsähallinto ja puukauppa) saavutettuja edistysaskeleita, jotka liittyvät erityisesti metsähallintoon ja perinteisen maanomistusjärjestelmän selkeyttämiseen ja tunnustamiseen;

Meriliikenne ja kansainvälinen lentoliikenne

83. pitää myönteisenä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) viimeaikaista edistymistä kansainvälistä merenkulkua koskevien pakollisten energiatehokkuustoimien käyttöönnotossa, mutta huomauttaa, että tätä on pidettävä vasta ensiaskeleena; kehottaa EU:ta vaatimaan meriliikenteeltä kunnianhimoisia päästövähennystavoitteita IMO:n rohkaisemiseksi jatkamaan tarvittavia toimia maailmanlaajuisesti sitovien päästövähennysten toteuttamiseksi meriliikenteessä ilmastomuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen mukaisesti;

84. korostaa, että meriliikenteen kasvun vuoksi meriliikenteen päästöt lisääntyvät näistä toimista huolimatta, sillä niitä sovelletaan ainoastaan uusiin aluksiin, ja katsoo siksi, että on korostettava vaihtoehtoisia lähestymistapoja (kuten hiilidioksidipäästöjen hinnoittelu ja teknologiaan keskittyvät lisätoimet, joita sovelletaan myös nykyisiin aluksiin);

85. kehottaa EU:ta varmistamaan, että kansainvälisessä sopimuksessa otetaan huomioon lentoliikenteen kaikki vaikutukset ilmailualalle asetettavien sitovien vähennystavoitteiden muodossa, ja pyytää kaikkia toimijoita varmistamaan, että tavoitteiden saavuttamista vahvistetaan täytäntöönpanon valvonnalla; katsoo, että tämän kysymyksen ratkaiseminen on entistä kiireellisempää, ja kannattaa lentoliikenteen sisällyttämistä EU:n päästökauppajärjestelmään;

86. tunnustaa "yhteisen mutta eriytetyn vastuun" periaatteen ja kannattaa kansainvälisten välineiden käyttöönottoa päästöjen maailmanlaajuisen vähennystavoitteiden yhteydessä, jotta voidaan hillitä kansainvälisen lento- ja meriliikenteen ilmastovaikutuksia;

Keskiviikko 16. marraskuuta 2011

Euroopan parlamentin valtuuskunta

87. katsoo, että EU:n valtuuskunnan rooli ilmastonmuutosneuvotteluissa on keskeinen, eikä siksi voi hyväksyä sitä, etteivät Euroopan parlamentin valtuuskunnan jäsenet saaneet osallistua EU:n koordinoitinkokouksiin osapuolten edellisissä kokouksissa; toivoo, että ainakin Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajat voisivat osallistua EU:n koordinaatiokokouksiin Durbanissa;

88. toteaa, että marraskuussa 2010 tehdyn komission ja parlamentin välisen puitesopimuksen mukaisesti komission on edistettävä parlamentin jäsenten osallistumista tarkkailijoina monenvälisistä sopimuksista neuvotteleviin unionin valtuuskuntiin; muistuttaa, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti (SEUT-sopimuksen 218 artikla) parlamentin on annettava hyväksyntänsä unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisille sopimuksille;

89. muistuttaa ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten velvollisuudesta kannustaa mahdollisimman laajoja piirejä, myös valtiosta riippumattomia järjestöjä, osallistumaan puitesopimusprosessiin; kehottaa alkuperäiskansojen kansainvälistä foorumia osallistumaan COP17-neuvotteluihin, sillä ilmastonmuutos ja ilmastonmuutokseen sopeutuminen vaikuttavat erityisesti alkuperäiskansoihin;

*

* *

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutossopimuksen sihteeristölle ja pyytämään sen välittämistä kaikille Euroopan unioniin kuulumattomille sopimuspuolille.

Kehitysyhteistyön rahoitusta koskeva vastuuraportti

P7_TA(2011)0505

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. marraskuuta 2011 kehitysrahoitusta koskevasta vastuuraportista

(2013/C 153 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun YK:n vuosituhattulistuksen,
- ottaa huomioon 24.–25. syyskuuta 2009 Pittsburghissa, 2. huhtikuuta 2009 Lontoossa, 26.–27. kesäkuuta 2010 Torontossa ja 11.–12. marraskuuta 2010 Soulissa pidetyt G20-huippukokoukset,
- ottaa huomioon 8.–10. heinäkuuta 2009 L'Aquilassa Italiassa, 26.–27. toukokuuta 2011 Deauvillessä Ranskassa ja 26. kesäkuuta 2010 Muskokassa Kanadassa pidetyt G8-huippukokoukset,
- ottaa huomioon Monterreyn konsensuksen ja Dohan julistuksen, jotka hyväksyttiin Meksikon Monterreysssä 18.–22. maaliskuuta 2002 ja Qatarin Dohassa 29. marraskuuta–2. joulukuuta 2008 pidetyissä kansainvälisissä kehitysrahoituskokouksissa,
- ottaa huomioon Pariisin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ⁽¹⁾ ja EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 6.

⁽²⁾ Neuvoston päätelmät 9558/2007, 15. toukokuuta 2007.